

2. PÔVOD A ZALOŽENIE CIRKVI

Cieľ

Cieľom je predstaviť založenie Cirkvi nie na základe len udalosti jedného dňa, ale ako dynamický proces, ktorý sa uskutočňoval v celom priebehu dejín spásy. Pre vysvetlenie k tomu môže poslúžiť ako príklad príchod človeka na svet, kde sa mimo iného môže zdôrazniť, že človek tu nie je od narodenia, ale už od počatia.

Obsah

Medzi prvými údajmi, na ktoré sa nás na úradoch pýtajú povedľa nášho mena a priezviska, je dátum, mesiac a rok nášho narodenia. V predchádzajúcej kapitole sa hovorilo, čo to názov Cirkev znamená a ako sa veľakrát zobrazuje. Táto téma chce poukázať na pôvod a založenie Cirkvi. Cirkev ako to naznačovali v priebehu ľudských dejín niektoré predobrazy, je pripravovaná postupne podľa Otcovho plánu. Prví kresťania hovorili, že „svet bol stvorený kvôli Cirkvi“ (KKC 760). Cirkev je teda pripravovaná už skôr ako by sme ju na vlastné oči mohli vidieť ako spoločenstvo. I my keď hovoríme dátum, mesiac a rok svojho narodenia, hovoríme tým, že to bol deň, kedy sme uzreli svetlo sveta. Ale nebol to prvý deň našej vlastnej existencie. Predtým deväť mesiacov sme žili už ako ľudské bytosti pod srdcom našej matky. A k nášmu počatiu a narodeniu predchádzala predtým ešte láska našich rodičov. Naše príchod na svet nie je teda len jednoduchou záležitosťou, ale je to celý priebeh a na seba nasledujúci postup (láska – počatie – narodenie).

Zrod Cirkvi nie je teda záležitosťou jedného dňa. Ale je to celý proces, ktorý prebieha od počiatku sveta. V období Starého zákona tu prebieha **vzdialená príprava**, a to tým, že Boh si povoláva Abraháma a postupne národ, ktorého on je praotcom, sa stáva vyvoleným Božím ľudom. Čiže v tomto povolaní a vyvolení spočíva tá predpríprava na založenie Cirkvi.

Samotnú Cirkev je **založená Ježišom Kristom**. On okolo seba zhromažďuje ľudí, ktorí k nemu prichádzajú a ho počúvajú. Postupne si vyberá 72 učeníkov, z ktorých potom vyvolil 12 apoštolov a na čele týchto apoštolov určil apoštola Petra. Ježiš dáva teda tomuto spoločenstvu základnú štruktúru, ktorá ho má sprevádzať. Pred svojou smrťou ustanovil pri Poslednej večeri Eucharistiu a potom i smrťou na kríži obetoval seba samého za všetkých. Udalosť otvoreného Kristovho boku veľmi naznačuje zrodenie Cirkvi, a to na základe prirovnania, že ako bola Eva utvorená z boku spiaceho Adama, tak sa Cirkev zrodila z prebodnutého srdca Ježiša Krista zosnulého na kríži (porov. KKC 766).

Začiatok a vzrast Cirkvi však týmto nie je dokončený, pretože tento dynamický proces zrodenia Cirkvi sa završuje v deň Turíc, kedy je zoslaný Duch Svätý, aby Cirkev ustavične

posväcoval. Vtedy bola Cirkev **verejne zjavená** pred očami ľudí a začala svoje poslanie. Udalosť zoslania Ducha Svätého na Turíce je niekedy označovaná za *narodeniny* Cirkvi.

Cirkev ako novozákonný vyvolený ľud Boží, na rozdiel od tohto starozákonného, tu však už nie je len pre jeden národ, ale je poslaná ku všetkým národom, aby z nich urobila učeníkov, a tak *zvolávaním* a *zhromažďovaním* priviedla všetkých ľudí k spáse. Cirkev sa týmto poslaním vybrala na svoju cestu histórie. Ale kde je jej cieľ? Kam smeruje? Cirkev **bude završená až v nebeskej sláve** – to je jej cieľ, tam smeruje. Nie je to však len jej smer a cieľ, ale má to byť smer a cieľ nás všetkých, aby sme sa raz zhromaždili ako spoločenstvo u nebeského Otca.

Pôvod a založenie Cirkvi sa uskutočňuje týmto dynamickým procesom:

- Cirkev je naznačená v predobrazom od počiatku sveta
- Cirkev je predpripravovaná už v čase Starého zákona
- Cirkev založil Ježiš Kristus a dal jej svoju štruktúru
- Cirkev je zjavená Duchom Svätým v deň Turíc
- Cirkev bude završená v nebeskej sláve

Na základe týchto poznatkov sa Cirkev označuje:

- ako zároveň **viditeľná** (pozemská) **i duchovná** (tá časť spoločenstva, ktoré už je v nebeskej sláve);
- Kristovo tajomné telo i **hierarchické spoločenstvo** (má svoje odstupňované usporiadanie);
- je jedna, pretože **Kristus založil len jednu Cirkev** (Verím v *jednu*, svätú, katolícku, apoštolskú Cirkev);
- je vytvorená z dvoch prvkov: **božského** (zrodená z lásky Otca, založená v čase Kristom a zhromaždená v Duchu Svätom – Cirkev pochádza od Najsvätejšej Trojice) a **ľudského** (je zhromaždená z veriacich ľudí) – preto sa označuje ako **božsko-ľudské spoločenstvo**.

Cirkev sa teda vyznačuje tým, že je zároveň ľudská i božská, viditeľná i oplývajúca neviditeľnými dobrami, horlivá v činnosti a oddaná rozjímaniu, prítomná vo svete, a predsa cudzinka, ktorá putuje do nebeskej slávy. A tak to, čo je v nej ľudské je zamerané na božské a sa mu podriaďuje. Čo je viditeľné, je zamerané na neviditeľné. Čo je činnosťou, je zamerané na rozjímanie. A čo je prítomné, je zamerané na budúcu nebeskú slávu, ktorú hľadáme (porov. SC 2).